

Ingen trøstede dem - ([Præd.4,1](#)) - Andagt
Hanne & Flemming Frøkjær-Jensen "[ORDET til liv og tro](#)"

Dernæst så jeg al den undertrykkelse, der forekommer under solen. Jeg så de undertryktes tårer, og ingen trøstede dem; jeg så undertrykkernes vold imod dem, og ingen trøstede dem. Præd.4,1

Aldrig så snart var mennesket ude af paradiset, før Kain slog sin bror ihjel. For det med at lytte til Guds modstander var en tilbøjelighed, som hang fast ved mennesket. Det betød, at livet på mange måder blev ødelagt og smertefuldt, så gråd og tårer blev et livsvilkår.

Det er det, Prædikerens ser, når han mange år senere betragter menneskelivet. Han ser undertrykkelse og vold. Det er stadig det samme tema fra Kains dage. "Der er intet nyt under solen", siger han.

Men det mest hjerteskræende i Prædikerens udsagn om de undertrykte og deres tårer er det smerteligt gentagne: "og ingen trøstede dem". Og vi der lever de mange år efter, at Prædikerens Bog blev skrevet, må sande, at vi er underlagt de samme vilkår. Der er heller ikke nu paradisiske tilstande på denne jord.

Men ind i denne verdens barske virkelighed lyder alligevel nu en anden røst. Det er Guds søn, som siger: "*Kom til mig, alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile*" ([Matt 11,28](#)). Det er en indbydelse til alle lidende og frustrerede mennesker om at komme til ham og gennem bønnens henvendelse dele smerten med ham. Der er ingen, der forstår det lidende menneske så godt som ham, der var Menneskesønnen. Jesus delte vores kår, også undertrykkelsen, svigt og uretfærdig ondskab, der var rettet mod ham. Han ved, hvad det handler om, og hvor ondt det gør. Han kan trøste og forsikre os om sin kærlighed og sit nærvær. Der er hvile for det forpinte menneske i at vide sig i hans favn.

Den virkelighed kendte Prædikerens ikke. Det er det nye under solen.

(Hanne & Flemming Frøkjær-Jensen "ORDET til liv og tro" - [Logos Media 2010](#) - Shafan 27-07-11)